

V mene

Božom.

Pamätný spis.

Položenie základného kameňa
Evanjelického domu
osvetu
v Púchove n. Váh. ~ léta Páně
1939.

Pomoc naše budiž ve jměnu
Páně, kterýž učinil nebe i zemi, jmě-
no Jeho budiž od nás pochváleno
a zvelebeno odsavád' až na věky
věků, Amen.

Naše dni, v ktorých sme sa
rozhodli ku stavbe tohoto domu,
boly podobné dňom starého

Izraela,

kedy Hospodin bol zatriasol našou
zemou a roztrhol ju (žalm 60.4.)
pre našu nesvornosť a zlobu, kedy
z vlasti našej

Republiky
Československej

po kusoch bolo trhané na všetkých
stranách po mnichovskom a viedeň-
skom rozsudku, až konečne prišlo k
úplnému rozpadnutiu mnohou krvou

vydobytej

Československej

Republiky.

Hospodin ukazoval lidu svému
turdé věci a napájel nás vinem
zkormoučení. Tieto slová najlepšie
vyjadrujú našu bolesť nad stratou
toho, k čomu sme s veľkou láskou
prilnuli, za čo mnohí životy svoje
obetovali, k budovaniu čoho
všetky svoje sily vynaložili.

Na troskách bývalej

ČSR

vznikol samostatný

Slovenský štát,
ktorý bol vyhlásený 14.marca
1939. A do týchto prevratových
pomerov nasial nepriateľ semeno

náboženskej

nesnášanlivosti v novom štáte,
hneď od začiatku začal sa národ
deliť na katolíkov a evanjelikov
a ten, ktorý bol počtom silnejší
a držal moc a vládu v rukách,
dal to cítiť počtom slabšiemu,
preto sa slovenské

evanjelictvo

vzpamätovalo, našiel brat brata, zabudol každý na rozdiely politicke i spoločenské, ktoré mnohých delili a ako Duchom Božim riadení našli sme sa, aby sme zachovali, udržali a rozmnožili dedičstvo našich predkov.

A tak i v našom sbore púchovskom práve v týchto ťažkých časoch, všetci tí, ktorí zostali silní vo viere, ktorí sa nebáli neistých časov, ale ktorí videli, že je potrebné, aby ovocie ducha sa mohlo zvelaďovať, jednomyseľne

rozhodli sa ku stavbe

Ev. domu osvetly.

Myšlienka zdala sa mnohým odvážnou, ved' nebolo haliera jedného na tento cieľ, začala sa pomaly kristalizovať, bola to akási skúška viery a lásky údu nášho sboru a čoskoro sa ukázalo, že pri ochote a dobrej vôli všetko s pomocou Božou sa dá urobiť. A v našom sbore sa toto ukázalo a tým bolo o stavbe rozhodnuté. A tak sa zdalo, že v pravý čas, v hodine dvanástej, lebo

ten starý nepřítel rozťahuje svoje drápy, hľadá, koho by sežral a zo dňa na deň cítíme väčšiu potrebu utužovať sa vo viere mimo chrámu a školy a k tomu účelu má slúžiť i náš

Ev. dom osvetly.

Tradicia predkov našich káže nám byť a zostať vernými viere predkov a rodu svojmu. To je tradícia slovenských evanjelikov, v ktorých národnosť a náboženstvo boli vždy sestrami.

V živote národnom je táto

tradícia v idei

Slovanskej,

ale bez nenávisťi oproti iným
národom, v živote náboženskom
je to tradícia

husitská a reformačná

vôbec. K udržaniu týchto tradícií
je našim zbožným prianím, aby slúžil
tento náš nový stánok. To je odkaz
nás, všetkým Vám budúcim, ktorí
chcete v tomto dome pracovať.

Nech si ale každý pamätá, že
hlavným cieľom práce i v tomto
stánku bude, vychovávať dedičov

královstva Božieho, čo je naj-
bohatší poklad pre každého
človeka, ďalej pravé kresťansko-
evanjelické charaktery, ktoré by
sa nestyděli za evanjelium Kristove,
ktoré by stáli nezlomne v poznanej
pravde, ktorá nad všetkým víťazi
a mocná je až na vďaka. Preto i
tento náš stánok nie je cieľom
práce našej, ale len prostriedkom
k dosiahnutiu večných stánkov
vierou v

Krista Ježiša Pána nášho.
A my do ďalších dní v Bohu

vdatne s obě počinati budeme
a onť pošlapá nepřátely naše.

Definitivne bolo o stavbe rozhodnuté na celocirkevnom konvente nášho sboru dňa 14.mája 1939, kde sa prejavila príkladná jednomyseľnosť a ochota k obetiam.

So stavbou bolo v mene Božom započaté 22.mája 1939.

Stavba budovy bola zadaná fme Jozef Jarcovjak, architekt a staviteľ v Púchove n./V., tesárskemu majstrovi Štefanovi Pobežalovi na Veske-Bezdedove, stolárskemu

majstroví Jánovi Kuchtovi v Púchove,
Vojtechovi Frančekovi, maliarovi v
Púchove, Ondrejovi Korčekovi,
pokryvačovi v Nimnici.

Slova Božieho kazateľom bol:

Peter Škodáček.

Cirkevným dozorcóm:

Judr. Jozef Letrich,

prednosta organizačného oddelenia
Sväzu roľníckych vzájomných poklad-
nic v Bratislave.

Cirkevným miestodozorcom:

Andrej Sibura,

hlavný notársky tajomník v Púchove.

Správcom - učiteľom ev.a.v.
ľud. školy:

Juraj Matejka.

Hlavným kurátorom sboru:

Ján Plánovský,
kožušník.

Sborovým pokladníkom:

Štefan Janoško,
pekár.

Kostolníkom:

Karol Orqonik.

Zvonařom:

Ján Plánovský.

Zametačkou:

Katarína Martáková.

Kurátorom v Nimnici:

Št. Kováčik, roľník.

Kurátorom na Veske-Bezdedove:

Št. Pobežal, tesársky majster.

Kurátorom v Streženiciach:

O. Jozefík, roľník.

Kurátorom v Hrabovke:

O. Jurisa, roľník.

Kurátorom v Dohňanoch:

Ján Revák, roľník.

Kurátorom v Hoštine:

Juraj Karumník, roľník.

Kurátorom v Itrištokoch:

O. Galánek, roľník.

Kurátorom v Moštištokoch:

Ján Malo, roľník.

Kurátorom v Pov. Bystrici:

Milan Kortman,

riaditeľ Tatrabanky

a okrem toho pekný počet bratov presbyterov z celého púchovského sboru.

Nech pravica Božia sprevádza náš sbor púchovský na ďalšej ceste tohoto časného života, aby každé podujatie bolo dobré a šlachetné

a samým Duchom Svätým požehnané
a potom

byť svet plný i ďablů byl,
chtějících nás zhltni;
však žádný by z nás nebyl,
musejíť odstoupiti:

Kníže sveta toho
ač bouří mnoho,
co chce nespravi,
moc Boží ho dávi,
slovičko jej porazi.

Pán Bůh, požehnej a ostríhej nás.

Pán Bůh, osveť tvář svou nad námi,
a budiž nám milostivý,

Pán Bůh, pozdvihniž obličej svého
na nás, a dejž nám svůj časný i
věčný pokoj. Amen.

Peter Kvoščák

šlona Božieho kazatel'

cirkevný dozorca

Juraj Matyska

ev.a.v. správca - učiteľ

cirk. miestodozorca

Ján Plavček

hlavný kurátor

Štefan Janoško

šborový pokladník

Pisateľ:

Josef Jozef Šparon

kandidát IV.roč. učiteľ. ústavu